

Willigis Jäger: Pričevanje: Kaj vem

ENO je moja resnična narava in narava vseh bitij.

Je brezčasno in nespremenljivo, odvija se v času.

Razodeva se kot oblika, ki sem jaz.

Ni nastalo pri mojem rojstvu in ne premine v smrti.

Ni niti dobro niti slabo in ni z ničemer primerljivo.

Ni dualno in je kot ocean,

ki ostaja nespremenljiv, čeprav ustvari milijone valov.

To ENO je pratemelj vseh stvari. Je neskončno.

Nikdar se ni začelo, kajti ne pozna časa.

Zato se nikdar ne konča. Lahko ga le izkusimo.

Je hkrati »priča«, ki stoji za vsemi dejanji.

Ta »priča« je moje pravo bistvo.

Presega vso teologijo, filozofijo, teodocijo in metafiziko.

Z vero nima ničesar skupnega.

Je brezmejno, absolutni Zdaj.

Iz tega absolutnega Zdaj

se dvigajo mnoge oblike in bitja vesolja

kot iz studenca brez dna,

ki nikoli ne usahne.

Dionizij Aeropagit ga imenuje »Prvi vzrok«.

Čudovito ga je opisal:

»Prvi vzrok vsega ni niti bit niti življenje,

kajti on je bil vendar tisti, ki je bit in življenje šele ustvaril.

Prvi vzrok ni niti pojem niti razum,

kajti on je bil vendar tisti,
ki je ustvaril pojme in razum.
Nič v tem svetu ni Prvi vzrok.
Kajti vse v tem svetu je vendar od njega ustvarjeno.
In vendar on ni brez moči.
Kajti on je vendar vse ustvaril, vse poklical v bivanje, kar je.
In stvarstvo, klic v bivanje potrebuje moč,
da nekaj zares nastane.
Ta prvi vzrok pa vendar ni moč.
Kajti on je bil vendar tisti, ki je moč šele ustvaril.«
Iz Enega se dvigajo vedno nove oblike.
Ono je vzrok vzrokov vzrokov,
toda ne v smislu vzroka in učinka.
To bi bila dolga veriga. –
Ono je »Nič«, ki se oblikuje vedno na novo.
Vse stvari in bitja in tudi ljudje
obstajamo iz tega čistega, prvotnega Niča.
Smo oblika Niča, kakor je zlat prstan
oblika zlata.
Prstan ni zlato in zlato ni prstan.
Kot prstan iz zlata sta eno.
Zlato mu daje eksistenco, a ostaja od nje nedotaknjeno.
Tako obstajajo ljudje, živali, drevesa, cvetlice, kamni,
voda, gore, planeti, lune, sonca, spiralne meglice,
mi sami, naša čustva, misli in nameni iz ENEGA.

»Eno« je hkrati naše družinsko ime.

Mi vsi smo iz te »ene družine«.

Ono je imenovalec, na katerem deležijo vsi števc.

Ker smo to Eno,

nismo niti nastali niti ne moremo miniti.

Po svojem bistvu smo nerojeni in nesmrtni.

Od vedno smo tu!

Naša oblika se spreminja, in sicer dnevno!

Tako kot valovi vedno spreminjajo svojo obliko

in vendar ostanejo isti ocean.

Ni več isti val,

a je vedno ista voda.

Eno ostane vedno enako in se nikdar ne spreminja.

Zunanja oblika bo umrla – toda kar smo najgloblje,

je neminljivo in neuničljivo.

Mojster Bassui ga opisuje podobno kot Dionizij:

»Ne nastane z rojstvom

in ne izgine s smrtjo.

Ni niti moško niti žensko.

Ni niti dobro niti slabo.

Z ničemer ni primerljivo.

Le omeji se v to obliko.

Ne propade v smrti, izgubi le to obliko.«

Čeprav imajo ljudje vedno znova spomine,

kot da bi že enkrat ali večkrat živeli,

bi bil vedno le ta temelj biti,
ki dela te številne izkušnje.
Zunanja oblika bo umrla,
toda to, kar je resnično,
ne pozna časa.
Nosimo njegov obraz,
ki se tudi za zlom ne more skriti.
Ko prideš tja,
ga boš prepoznal.
Od nekdanj ti je znano.
Potem boš vedel, da je bilo vedno isto,
že pred tvojim rojstvom, pred rojstvom tvojih staršev,
pred neskončnimi časi.
Svet lahko mirno propade.
Tudi v propadu se manifestira ENO.
Propad ni nikdar propad,
marveč je nadaljevanje na drugi ravni, je nov začetek.
V globoki duhovni izkušnji se zavemo,
da je ONO povsem tiho in mirno,
in da le zunanje oblike pridejo in minejo.
Tedaj končno spoznamo,
da smo se takšni že vedno poznali,
in odkrijemo, da smo znova našli,
kar smo že vedno vedeli in smo le pozabili.
Obstaja le - brezčasni Zdaj.